

fastholde i dets fulde Omfang, at Indfødsrettens Bestemmelser komme til at gjælde saa langt, som der virkelig derefter er tillagt de Indfødtte en Fortrinshet til Embeder og Bestillinger, thi det er guldne Ord, der staa i Indfødsrettens Indledning, at „Willigheden selv vil, at Landets Børn skal nyde Landets Brød, og Fordelene i Staten falde i dens Borgeres Lod“. Det er en Grundsætning, som jeg mener, vi maa opretholde for de Smaa og de Ringe som for de Store og de Rige i Samfundet.

Formanden: Jeg har ikke villet lægge det ærede Medlem nogen Hindring i Veien for Udtalelsen af disse Bemærkninger, som vi Alle med Opmærksomhed have hørt paa; men jeg maa dog fremhæve, at Et er jo Lovforslaget her om Indfødsrets Meddelelse til visse Udlændinge og et Andet og desfra Forskjelligt er Spørgsmaalet om Myndighedsbernes Stilling ligeoverfor Udlændinge, og hvorledes disses Afgang til Embeder og Bestillinger maatte være eller ikke. Jeg nævner dette blot, fordi det vel kunde være, at andre ærede Medlemmer og den ærede Minister, som ikke ere forberedte paa en saadan Forhandling, ville være mindre istand til at imødegaa de faldne Ytringer, end det maaste vilde have været Tilfældet, naar den Sag, hvorefter det drejer sig, umiddelbart var bleven bragt frem.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg er fuldstændig enig med den ærede sidste Tale (Møgen) i den Udtalelse, at Afdelingen for Udlændinge til at opnaa Indfødsret ikke er større end for Borgerlige. Naar det ærede Udvalg har benyttet sig af det Udtryk, har jeg troet, det var sket for at betegne paa notorisk Maade, at de Naagjældende hørte til en dansk Slægt, ligesom det ogsaa er ansøgt, at de ere Indehavere af danske Fideikommissioner. Særligt kan jeg, som sagt, fuldstændig tiltræde det ærede Medlems Udtalelse i den Henseende. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, med hvilken Hjemmel de samme to Personer, ere ansatte som Sekondlieutnant i Hæren, skal jeg naturligvis ikke kunne indlade mig vidtløftig paa en Underfølgelse deraf. Jeg skal kun bemærke i Overensstemmelse med, hvad jeg sagde før, at man har den Opfattelse, at de Naagjældende i Henhold til Hærløvens § 36 afstjenes deres Værnepligt paa en Maade, hvortil der er Afgang gennem Hærløven. Det ærede Medlem forlangte en positiv Undtagelse fra den almindelige Lovgivnings Bestemmelser, for at man skulde kunne meddele dem Afgang til at afstjenes deres Værnepligt paa den Maade. Man kunde dog ogsaa tænke sig den modsatte Opfattelse, at der her ikke er Tale om nogen Embedsstilling, men om en Maade, hvorefter de Vedkommende opfyldte deres Værnepligt her i Landet, og at der derfor maa kræves positive Bestemmelser for at negte dem at afstjenes den paa samme

Maade, som alle Andre have Afgang til at afstjenes den paa. Men det skal jeg, som sagt, ikke komme nærmere ind paa.

Hvad det ærede Medlem sidst udtalte med saa overordenlig Styrke og Varme, tror jeg ligger os Alle paa Hjerte og Administrationen ikke mindre end det ærede Medlem; men det kan ikke bestomindst ske med Hensyn til en Mængde forskjellige Bestillinger af meget forskjellig Art og Natur, hørende under forskjellige Administrationsgrene, at der mod Administrationens Villie indløber flere Tilfælde, hvor En kan have opnaaet en saadan Stilling, som han egentlig ikke burde have opnaaet. Det kan saa meget lettere ske, som der har været en Tid, hvor man ikke saa nøie har overholdt Indfødsrettens Bestemmelser, som man i en senere Tid efter Forholdene er kommen til. Naar det ærede Medlem nævnte Personer, der indeholdes i dette Lovforslag og deriblandt en Lovassistent, som er i denne Stilling, uden at have Indfødsret, skal jeg blot i Forbigaaende bemærke, at dette Tilfælde har givet Ministeriet Anledning til at forhøre hos et andet Ministerium om, i hvilket Omfang man ansaa sig berettiget til at give mindre Bestillinger i Lovassistenten til Personer, som ikke have Indfødsret, og man har derpaa faaet et Svar, hvoraf det fremgaar, at det fremtidig vil blive nøie undersøgt, hvorvidt de paagjældende Ansøgere have Indfødsret eller ikke, og naar der hidtil er sket noget i den Henseende mindre Korrekt, er det, fordi de Vedkommende ere avancerede fra de Stillinger, de tidligere vare i, og som vare af den Bestaffenhed, at man maatte forudsætte, at de allerede tidligere havde erhvervet Indfødsret. Specielt med Hensyn til Jernbanerne skal jeg bemærke, at vi have været i det Tilfælde til en Tid at have endel mindre Bestillinger, der bleve besatte af Udlændinge. Det stammer fra den Tid, da de nuværende Statsbaner bleve drevne af et engelsk Selskab, som ansatte Englændere i Bestillingerne. Man har ikke siden strax været opmærksom paa, at de saavede Indfødsret, men Tid efter anden, som man er bleven opmærksom derpaa, har man foranlediget, at der er blevet meddeelt de Naagjældende Indfødsret. Særligt tror jeg ikke, det var meget vel valgt, naar det ærede Medlem til Slutning lod den Bemærkning indflyde, at det var ikke mindre magtpaaliggende at sørge for, at de smaa Bestillinger bleve forbeholdte Landets Smaaborgere, end at de høiere Stillinger bleve forbeholdte Landets høiere Borgere. I den Henseende tør jeg for mit Vedkommende bestemt paastaa, at det ikke mindre er Administrationens Ønske at forbeholde Afdelingen til de mindre Bestillinger for de smaa Borgere, end at forbeholde de bedre Lønnede Bestillinger for de bedre Stillede.

Møgen: Jeg har aldrig tvivlet om den høitærede Ministers gode Mening i saa Hense-